

[Lawaetz]

stemt for 15 mill. kr. til FDB til fremme af byggeri, som det blev sagt. Det var det nu ikke i det tilfælde. Der er også nogle, der beklager sig netop nu over, at 13½ pct. forrentning er for lidt, så alt det kan vi sætte spørgsmålstegn ved.

Men principielt er fremskridtspartiet imod disse store fondsdannelser, også i dette tilfælde. Samtidig må vi selvfølgelig give hr. Keld Andersen ret i, at pengene måske i mange tilfælde befinder sig bedre ude i aktivitet, og det er sådan set dér, principperne ligger. Skal man ændre det formål, man én gang har bestemt, og kan man stole på, at pengene bliver, hvor de er, og kommer til at give noget til menneskene mange, mange år ud i fremtiden? Det sætter vi et stort spørgsmålstegn ved.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kommer vel næppe som nogen overraskelse, at SF ikke kan medvirke til dette forslags gennemførelse. I SF er vi ganske vist ikke bange for fonde, der styres, uden at arbejdsgiverne er med i styringen, det var jo netop baggrunden for, at vi i sin tid stemte for loven, men det, de konservative nu foreslår, er, at disse penge, der stammer fra de indefrosne dyrtidsportioner, skal flyttes fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond over i en anden »fond«, nemlig bankerne.

Det bliver jo ikke efter de konservatives mening sådan, at lønmodtagerne får udbetalt disse penge. Det er meningen, at pengene skal bindes til forskellige formål, først og fremmest til egen bolig, og det er jo ikke alle lønmodtagere, der ønsker at købe hus, men det vil højst sandsynligt blive sådan, at de, der i forvejen har et hus, gerne vil have et, der er større, og det vil så sige, at de, der allerede har, skal gives mere, medens de, der ikke har, ikke skal have udbetalt deres penge.

For det første mener vi, det er en underlig form for formynderi, og for det andet er det helt ude af takt med alle retfærdighedsprincipper.

Nu kan jeg jo godt forstå, at de konservative har det lidt svært med disse penge i dyrtidsfonden, for oprindelsen til dem stammer jo fra et forlig, som allerede har været omtalt her flere gange, og som de konservative har et medansvar for.

Efter SFs mening skulle disse her penge aldrig nogen sinde have været indefrosset, de skulle have været udbetalt til de retmæssige ejere, og vi har gentagne gange stillet forslag om, at de skulle udbetales. Så vidt jeg husker, har vi stillet forslag om det 11 gange, og det kan så blive 12. gang, vi gør det nu, for når vi siger, at vi intet har imod lønmodtagerfonde eller fonde, ligger der ikke heri, at de skal opbygges af penge, som man tager fra lønmodtagerne. Vi har f.eks. foreslået i et virksomhedsdemokratiforslag, vi har fremsat, at lønmodtagerfonde kan opbygges via inddragelse af en del af værditilvæksten i virksomhederne, for vi anser det nemlig for vigtigt, at der er fonde, der kan gribe ind over for det gængse rentabilitetskrav, som alle, der i øvrigt beskæftiger sig med pengeformidling, lægger vægt på, dvs. tage nogle samfundshensyn, når man skal formidle penge ind i f.eks. importkonkurrerende virksomheder, genbrugsvirksomheder og virksomheder, der er ressourcebeparende, for slet ikke at tale om virksomheder, der er i fare for at blive solgt og måske lukket bagefter af multinationale selskaber. Disse hensyn er der ingen der tager i dag, hverken banker, sparekasser, livsforsikrings- og pensionsanstalter, ATP eller for den sags skyld Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Når jeg siger det her, er det netop for at pointere, at selve Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som den fungerer, forsvarer vi ikke. Som allerede sagt ser vi gerne de penge udbetalt og udbetalt nu. Det kan der ikke skaffes flertal for, som sammensætningen er, og desværre heller ikke for, at dyrtidsfonden i den tid, den skal eksistere, forvaltes efter de principper, som vi synes var mest til lønmodtagernes gavn. Men dette forslag må vi naturligvis afvise.

Bolvig (RV):

Som arbejdsministeren har fremhævet, er forslaget imod det forlig og den aftale, vi har indgået. Også af den grund kan det radikale venstre ikke medvirke til forslaget gennemførelse. Jeg kan derimod opfordre det konservative folkeparti til at støtte den mulighed, som det radikale venstre i sin tid fik indført: at fonden kan stille midler til rådighed til kommunale jordopkøb.